

ВЕСНЯНИЙ ТУРНІР З ФУТБОЛУ

У Національному університеті «Острозька академія» розпочалося проведення футбольних змагань під назвою «Кубок академії». Відкритий турнір з футболу організовується вдруге і це вже стало хорошою традицією в житті студентів нашої альма-матері. Метою проведення змагань є популяризація футболу в НаУОА та агітація здорового способу життя. Організатором чемпіонату є спортивний клуб університету за підтримки Братства студентів.

Минулого року перемогу виборола команда політико-інформаційного менеджменту, яка в фіналі з викладачами перемогла з рахунком 2:0. Цікаво, а хто ж отримає першість цього року?

Підтримайте свою команду!

Бажаємо командам-учасницям успіху та весняного настрою!

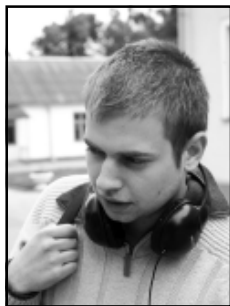
Мирослава Огеї

А в академії закінчилася вже 44 сесія... Гаряча пора для всіх студентів. Зі швидкістю світла розмітають студенти каву з полиць острозьких магазинів, починаючи з «Горині», і закінчуючи «Еко-маркетом».

СЕСІЯ – час, коли раптово починаєш відкривати все нові й нові грані своїх можливостей, про які раніше навіть не здогадувався. З'являється незрозуміле бажання вчитися, вчитися, здавати всі хвости, загострюється увага, підвищується зацікавленість на лекціях...

З величезним ентузіазмом гортаються сторінки конспектів. Величезні, майже, непрохідні черги біля деканатів, ксероксів в читальні... Червоні очі, стомлені погляди, пози Роденівських мислителів на парах і гіперактивність на перервах. Отака-то вона, славнозвісна сесія в оашок.

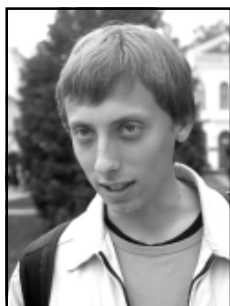
**ХОЧЕТЕ ДІЗНАТИСЯ БІЛЬШЕ, ЗАПИТАЙТЕ В НИХ:
А ЯКИМИ МЕТОДАМИ ВИ КОРИСТУЄТЕСЬ ПІД ЧАС ЗДАЧІ СЕСІЇ?**

Разом із одногруппниками беремо різні примірники підручників, ділимо між собою матеріал, читаємо все це, а потім розповідаємо один одному.
Захарець Генадій

Користуюся знаннями, які дістаю на лекціях та практичних. Точно знаю, що студенти приходять загадувати бажання до капучинів і вони дійсно збуваються. Сама неодноразово загадувала, адже я екскурсовод.
Ващук Олеся

Так, супер-пупер методи:
1. Береш гітару, 10 книжок складаєш в ряд, тільки обов'язково 10, і співаєш пісеньку: «Сесія здавайся! Сесія здавайся!» (і повірте мені, здається, я так уже 14 сесій склав)
2. На лівій нозі треба проскакати 10 кіл навколо гуртожитка №7 (принаймні так нам радив Новоселецький Олександр Миколайович)
Тхорик Олег

1. Частково відвідувати пари;
2. Ввечері довго й гарно погуляти;
3. Зранку здавати іспити з Божою допомогою. Максимум - покласти конспект під подушку, якщо нічого не читає.
Слонюк Ольга

Дуже особливих методів здачі сесії я не знаю. Я вчила. Все вчила... в останній день, бо чим більше маєш часу для підготовки, тим більше відволікаєшся на щось кардинально не пов'язане з навчанням.
Гуль Марія

Головне вірити у власні сили, бо інакше буде капець. А їхати додому з торбами на завжди не хочеться. Вчити багато не можна, а в день перед екзаменом треба відпочивати.
Петрук Вадим

ЛЕОНІД ЯКОБЧУК ПРЕЗЕНТУВАВ ОСТРОЗЬКІЙ АКАДЕМІЇ СВОЇ «БІБЛІЙНІ ПРИНЦИПИ ЖИТТЯ І СЛУЖІННЯ»

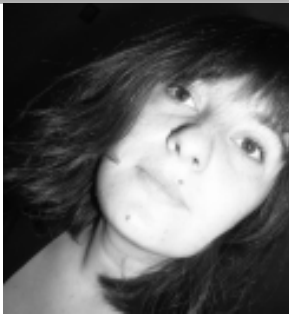
21 травня у Національному університеті «Острозька академія» відбулася презентація книги почесного доктора теології та професора кафедри релігієзнавства Національного університету «Острозька академія» Леоніда Якобчука «Біблійні принципи життя і служіння». Це книга теологічного характеру, в якій автор спираючись на біблійні тексти, розглядає низку богословських питань, а також засади суспільного, релігійного та особистого життя, принципи духовного служіння. Ця книга є безпрецедентним явищем у літературі християнського характеру, адже несе у собі глибоке розуміння біблійних текстів та пропагує життя за моральними принципами.

Унікальною особистістю є і сам автор. Більшість життя Леонід Якобчук проживає за кордоном. Вже 37-ий рік веде радіопередачі, присвячені молоді України. Дванадцять років викладає в Острозькій академії, духовних семінаріях Львова, Рівного, Києва християнську етику та Біблійну антропологію. Окрім Острозької академії, займається викладацькою діяльністю також в Біблійному інституті у м. Сирякузі (США), численних біблійних школах і семінаріях США та Канади.

Ця видатна особистість є гордістю нашого університету, натхненником його молоді.

ENERGAZER

ЗАБУДЬТЕ ПРО ГОРНЯТКО – НАСОЛОДЖУЙТЕСЯ КАВОЮ

Один із найпопулярніших сайтів павутини management.com.ua опублікував притчу про те, як випускники університету прийшли відвідати свого найкращого професора. А той, у свою чергу, пригостив їх кавою, запропонувавши різні чашки – порцелянову, скляну, пластикову, кристалу: і прості, і вишукані. Не дивно, що після розмови про нелегке працевлаштування та невдоволення посадами, усі помітили, що найгарніші горнятка розібрали, а прості так і лишилися на столі.

та регіональних досліджень» (Україна) оголошують конкурс для журналістів на кращий інформаційний матеріал у ЗМІ на тему діяльності Європейського Союзу та НАТО.

Конкурс проходить у межах проекту «Важливі рішення – з холодною головою. Достовірна інформація на тему ЄС і НАТО для громадян України», що реалізується за фінансової підтримки

Ніхто не вибирає прості чашки. Уявіть, що університети продукують безліч горняток. Нехай Острозька академія – фарфорова фабрика, однак усі горнятка – більш-менш однакової форми, величини і визначеного спектру кольорів. Який відсоток того, що з великої кількості однакового виберуть саме вас, що, власне, і надасть вам можливість працевлаштування?

Мораль притчі така: зовсім не важливо, з чого зроблено горнятко. Думку про нього формує смак кави. Сьогодні мало бути розумним і старанним. Тому ваша кавка повинна бути специфічною і мати неповторний аромат, який лишається у кабінеті роботодавця надовго, як тонке нагадування про вашу елітарну сутність. Не треба тішити себе ілюзіями про те, що скурпульозно вивчені конспекти та гарно написані дипломи є чимось на зразок страхувального листа. Сьогодні важливо менше думати про горнятко і форму кризи навколо, сьогодні актуальною є ваша кавка, ви самі, набір здібностей, досвід.

Концентруючись на тому, як все погано і які у нас обмежені грошові можливості, ми забуваємо про свою каву і чекаємо нового, фіктивного кращого, хоча насправді варто насолоджуватися тим, якими ви є, і вміти «користуватися собою», як кишеньковим посібником. Активність поза стінами навчального закладу – практично необмежена; і якщо програми стажування чи тренінги вимагають певних витрат, то конкурси, стипендії – лише вашої активності та нестандартного підходу до того, що здається вам буденним.

Для тих, хто жарово підходить до розуміння інтеграції України до ЄС та має досвід журналістської роботи, асоціація «Центр європейської співпраці» (Польща) спільно з громадською організацією «Поліський фонд міжнародних

Міністерства закордонних справ Республіки Польща. Проект має на меті підвищення рівня поінформованості громадян України про діяльність міжнародних інституцій ЄС та НАТО, особливості побудови відносин України з Євросоюзом та Північноатлантичним альянсом, використання досвіду Польщі у прискоренні темпів європейської та євроатлантичної інтеграції України шляхом покращення кількісних та якісних показників висвітлення в українських засобах масової інформації вищенаведених тем. Детальніше про вимоги можна дізнатися за адресою <http://www.civicua.org/grants/view.html?q=1196735>

Для тих, кому не сидиться вдома, Колегіум Східної Європи імені Яна Новака-Єжоранського оголошує черговий набір на стажування у Польщі. Стажування проводитиметься у межах Програми Міжнародної Співпраці «Вроцлавський Міст Солідарності». Сфери стажування: місцева самоврядування, право, економіка, економічний розвиток, інформатика, банки та фінанси, управління, маркетинг-реклама-PR, політологія, міжнародні відносини, соціологія, неурядові організації, суспільна допомога, мас-медіа, туризм, архітектура, будівництво, інженерія, нові технології.

Пропозиція діє для студентів останніх років навчання та осіб віком до 45 років. Повна інформація про програму і умови участі – на сайті www.kew.org.pl.

У найщасливіших людей немає всього найкращого. Але вони витягають усе найкраще з того, що їх оточує. Щастя в тому, аби хотіти те, що у тебе є, а не у тому, щоб мати те, що хочеш...

Насолоджуйтеся своєю кавою!

Катерина Талашук

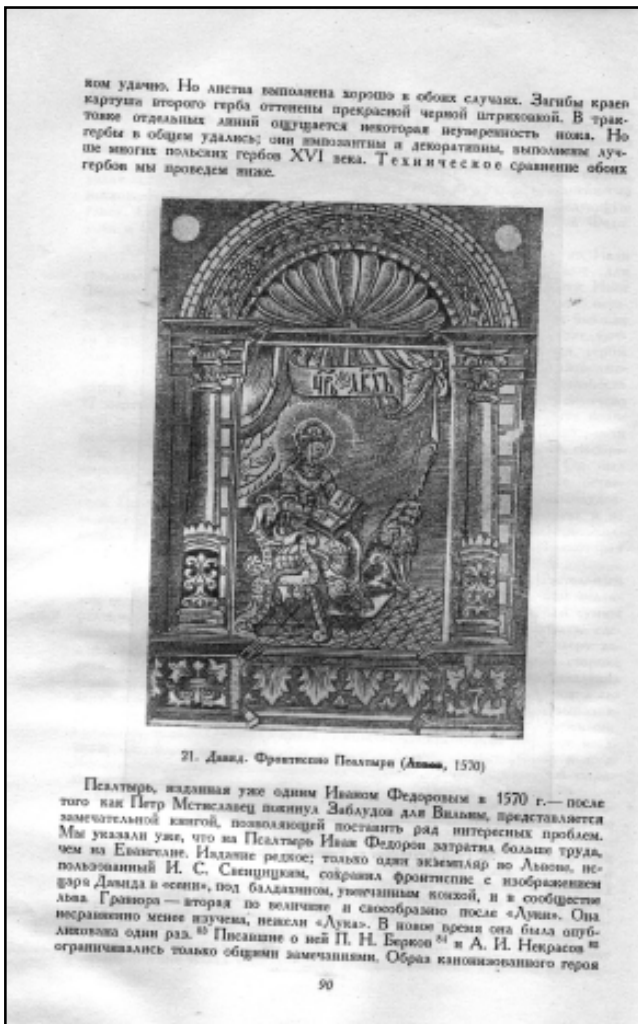
ЖИТЛО, ОВІЯНЕ СЛОВОЮ НЕВІДОМОГО ВЛАСНИКА ОСТРОЗЬКІ АРХЕОЛОГИ ЙМОВІРНО ВИЯВИЛИ БУДИНОК, У ЯКОМУ ПРОЖИВАВ ІВАН ФЕДОРОВ

Вислів «археологічні розкопки» давно не викликає здивування у студентів та жителів міста. Цей складний та цікавий процес став звичним, хоча й не втратив своєї містичності, романтичності та колоритності. Кожна нова знахідка наближає дослідників, а завдяки їм і громадян, до відкриття нових сторінок історії, знищуючи так звані «білі плями».

Так сталося і під час розкопок, що проводилися у центральній частині міста, де відновлюватиметься Миколаївська церква, згадки про яку знаходять ще у документах XVI століття.

Саме тут археолог Олександр Бондарчук виявив чимало знахідок, які датуються останньою чвертю XVI століття. Однією з ознак цього періоду є те, що тоді ще не було поливаного посуду (його можна впізнати по гладенькій кольоровій глянцевої поверхні). Під час розкопок археологи виявили підвальну частину будинку цього ж періоду.

Вони стверджують, що, імовірно, у цьому приміщенні проживав Іван Федоров чи хтось із його оточення. Відомий першодрукар працював в Острозі, проводив тут багато часу, передавав свої знання учням. Жити в іншому місті та постійно їздити він також не мав змоги, адже це була б даремна трата сил та часу. Віднайдення його дому повинно було рано чи пізно таки відбутися. А

Фронтиспис Псалтирі 1570 року

Частина кахлі у формі восьмипелюсткової квітки

підтвердженням цього стала кахляна трубка (елемент печі), що була знайдена у будинку. Не вірите? Читайте факти.

Факт №1. Людина, що проживала у будинку, добре знала книговидавничу справу, адже завершення грубки (конха) дуже нагадує елементи титульного листа одного із стародруків, який має назву Фронтиспис Псалтирі 1570 року. На обох цих зразках є візерунок, виконаний у формі восьмипелюсткової квітки.

Факт №2. Ця особа була обізнана

як із західноєвропейською, так і східноєвропейською культурою. Той же мотив восьмипелюсткової квітки на цьому будинку, який є елементом однієї із титульних кахель грубки, має аналогії на орнаменті посудини із зображенням бородатої людини з Фрехена (Німеччина), що датується останньою чвертю XVI століття, а також в

елементах декору стовпа в Теремному палаці Московського Кремля, який належить до того ж періоду.

Факт №3. Ще одним підтвердженням є те, що це був будинок, власником якого могла бути людина високого рівня достатку. У ньому був знайдений майоліковий кухоль (імпорт з Італії), оздоблений орнаментом у вигляді риб'ячої луски і сердечок. На дні його стояло клеймо невідомого майстра. Також була знайдена посріблена чарка.

Факт №4. Двадцять років тому під час розкопок на цьому ж місці дослідники знайшли глиняні формочки для виливання металічних прикрас, які використовувалися при книгодрукуванні.

Олександр Бондарчук, археолог:
– Ми думаємо, що ідентифікація особи, яка жила в Острозі в кінці XVI століття, добре знала культуру, мала високий рівень достатку і була пов'язана із книгодрукуванням не викликає сумнівів.

Ольга Гулько

СТВОРЕНИЙ В АКАДЕМІЇ НАУКОВИЙ БЛОГ НЕ МАЄ АНАЛОГІВ У ВНЗ УКРАЇНИ

Відтепер студенти та викладачі Острозької академії можуть обмінюватися науковими доробками, не тільки беручи участь у наукових конференціях та семінарах, а й у мережі Інтернет. Цієї весни у нашій альма-матер розпочала роботу Науковий блог – проект, створений з ініціативи студентів-правників Олександра Циборта і Тараса Смалюка. Тож, їм слово.

- Що спонукало вас створити блог і хто був основним ініціатором?

Олександр: Одного разу, сидячи на лекції, я роздумував, що корисного можна зробити для Острозької академії. У цих роздумах, власне, і виникла ідея створення осередку, де можна було б розміщувати наукові статті, ознайомлюватися з ними та коментувати. Після цього я пішов до Тараса, оскільки вбачав у ньому надійну людину, з якою можна було б цю ідею реалізувати. І вже тоді розпочалася робота щодо реалізації її в житті: створення сервера, реклами і всього іншого.

Часто у ВНЗ мають місце такі проекти?

Олександр: Дивлячись на такі відомі осередки наукового життя, як Оксфорд чи Гарвард, то там подібні блоги, де викладачі опубліковують свої статті, а студенти ознайомлюються з ними та використовують у своїх дослідженнях, є обов'язковими. Щодо українських вищих навчальних закладів, то на їх базі створені в і к л ю ч н о офіційні сайти, де, крім новин, більше нічого не публікують.

Тобто, ваш проект не має аналогів в Україні?

Тарас: В ідеалі проект повинен об'єднати наукову еліту. У нашому випадку еліту Острозької академії. В Оксфорді - це живий сайт, на якому проводяться жваві дискусії, публікується досить багато наукового матеріалу стосовно широкого кола проблемних питань. Фактично на сьогодні в Україні аналогів такого проекту немає. Його успіх в Острозькій академії підсилюється наявністю легкого доступу до мережі Інтернет.

Ми стикалися з багатьма проблемами, інколи навіть досить серйозними, але бажання довести справу до кінця вони не відбили, тому що ми працюємо не на власний інтерес, ми працюємо на інтерес академії,

адже єдина річ, яка нас усіх згуртувала – це Острозька академія. І лише ми своїми зусиллями, своїми ідеями, своєю роботою здатні її підняти на відповідний рівень першості в Україні. Думаю, наш сайт так чи інакше, зробить свою справу у плані підвищення іміджу нашої альма-матер.

Як часто наші студенти звертаються до вас стосовно проекту?

Тарас: Поки що студентів ми намагаємося залучати лише до відвідування сайту та коментування статей. Відвідуваність сайту досить висока, але коментування не дуже жваве. На початковому етапі розміщуватимуться лише роботи викладачів. Проте ректор подав ідею, що було б не поганим обов'язкове публікування студентами магістеріуму статей за темами своїх магістерських робіт.

Олександр: У подальшому планується створення клубу наукового

**Доктор філології
Валерій Полковський - один
з авторів Наукового блогу**

блогу, який матиме свого голову, представника студентства від кожного факультету. Сьогодні ж на кожному факультеті блог представляє відповідальна особа, яка слідкує за розміщенням статей – це викладачі. З ними проводяться збори, на яких обговорюються різного роду питання.

**Логотип
новоствореного
Наукового блогу**

Тарас: Думаю, варто зазначити, хто ці викладачі, щоб усі бажаючі знали до кого звертатися. З правничого факультету це Герасимчук Олег, з економічного – Бенедик Юлія, з ПІМу – Рибак Андрій, з міжнародних відносин – Смірнов Андрій, з романо-германських мов – Філонік Світлана, з гуманітарного – Цолін Дмитро.

Як адміністрація поставилась до ідеї створення блогу? Хто найбільше сприяв втіленню проекту в життя?

Олександр: Найбільшу підтримку ми отримали з боку ректора. Він виявив найбільшу зацікавленість. Та й тепер Ігор Демидови постійно цікавиться усіма новинами, процесом розміщення статей. Власне великих фінансових витрат вдалося уникнути завдяки тому, що майже усю роботу, пов'язану з розробкою сайту, логотипу, реклами ми виконували самостійно.

Яким ви бачите майбутнє проекту?

Тарас: Планується створити клуб Grand Personae, членами якого будуть викладачі, що розмістять певну кількість статей у рамках блогу. Таке членство, можливо передбачатиме отримання якихось премій, нагород...

Олександр: - Поки що хотілося б, аби студенти якомога частіше відвідували сайт і коментували розміщені там статті, адже викладачі саме цього чекають.

P.S. Хлопці наполягали, щоб у статті було розміщено контактні дані. Тож, якщо виникли якісь запитання чи пропозиції, вони з нетерпінням чекають на вас в аудиторії №45 (за кафе «Наминайко») та Ваші листи за ел. адресою info@naub.org.ua, а також на сайті блогу – <http://naub.org.ua>.

Підготував Іван Сопіга

ПІД МУЗИКУ СТУДЕНТСЬКОГО РАДІО

Лекції, семінари, модулі, вечори в бібліотеці, іспити і знову лекції, семінари... Все це іноді досить одноманітно наповнює навчальні триместри. Дуже часто не потонути в буденних справах і проблемах нам допомагає звук улюбленої мелодії із плеєра, приємна пісня, що лунала із приймача незнайомого автомобіля або просто заграла в когось на мобільному телефоні. Мабуть, багато хто зі мною погодиться, що іноді декілька знайомих нот із давно забутої, але такої близької мелодії можуть підняти настрій чи пробудити давні спогади. Вчені зауважують, що прослуховування улюбленої музики – один з найкращих способів релаксації.

В Острозькій академії гарно відпочити від напружених пар студентам допомагає студентське радіо. Щодня ми можемо почути знайомі пісні, що лунають на коридорах, прослухати останні новини, актуальні оголошення чи дізнатись про забутий день народження когось із друзів. Погодьтеся, студентське радіо відіграє важливу роль в академічному житті. Але цікавим стало одне питання, як самі студенти ставляться до роботи радіо, якій музиці надають перевагу і що б їм найбільше хотілося слухати на перервах?

Невелике соціологічне опитування дозволило дізнатись думку наших студентів стосовно цих питань. Отож виявилось, що практично 90% опитаних студентів задоволені роботою студентського радіо. Також наші студенти надають перевагу таким стилям музики як рок, класика та етніка. На перервах більшість хотіли б слухати музику таких виконавців, як «Океан Ельзи», «Тартак», «Друга ріка», «Плач Єремії», «Linkin park», «ТНМК». Цікавим став той факт, що лише половина опитаних знала, де знаходиться студентське радіо.

Отож для тих, хто ще досі блукає академічними коридорами у пошуках радіорубки, корисна порада – вона знаходиться у Старомонастирському корпусі одразу біля деканату факультету міжнародних відносин. Туди можна звертатись із пропозиціями, проханнями і привітаннями. На студентському радіо працюють люди, які завжди готові допомогти привітати друзів, оголосити корисну інформацію та поставити хорошу музику!

Леся Бендюк

СТУДЕНТИ ДОЛУЧАТЬСЯ ДО ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ РІДНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

Студенти Острозької академії мають чергову нагоду продемонструвати свій творчий потенціал. Таку можливість їм надала кафедра документознавства та інформаційної діяльності. 28 травня за сприяння кафедри відбудеться олімпіада зі спеціальності «документознавство та інформаційна діяльність» у формі конкурсу проектів.

Цей конкурс у стінах академії проводиться вже втретє. Незважаючи на те, що олімпіада проводиться з чітко визначеної спеціальності, до участі залуча-

ються і представники інших факультетів. Минулого року учасники представляли свої доробки на соціальну тематику. Цього разу студенти матимуть шанс зробити свій внесок у розвиток рідної альма-матер. Адже до участі у конкурсі запрошується молодь, що має за мету пропагування спадщини Острозької академії, його сучасних здобутків, окремих факультетів чи спеціальностей.

Урочисте представлення відбудеться 28 травня о 14 годині. Проект-переможець отримає можливість втілення

свого задуму в життя.

Александр Маша, член організаційного комітету:

- Таку тему для конкурсу проектів ми обрали для того, щоб популяризувати наш ВНЗ, для того, щоб показати, чому ми кращі, чому абітурієнти повинні вступати до академії, щоб розкрити нові перспективи розвитку. Цей конкурс розрахований на розвиток творчого потенціалу студентів, адже доведеться докласти чимало зусиль, аби проект був реалістичним.

Олена Момоток

БРАТСТВО СПУДЕІВ ВІДСТОЮЄ ІНТЕРЕСИ СВОЇХ СТУДЕНТІВ

Мабуть, немає студента, який ще не знав би про нові рішення та постанови Кабінету Міністрів України, спрямованих на зменшення кількості державних місць та збільшення платних послуг в університетах навіть за умови навчання на державній формі.

Для тих, хто ще не знає коротенько розповім. За розпорядженням КМУ від 14 квітня 2009 р. №416-р «Про особливості формування державного замовлення на підготовку фахівців та науково-педагогічних кадрів у 2009 році» передбачено скорочення державного набору у ВНЗ на всі спеціальності, окрім профільних, на 50%. Обсяг скорочень на профільні спеціальності – 10%. Також на 10% зменшується кількість місць у магістратуру на всі спеціальності. На 50% менше ми готуватимемо докторів та кандидатів наук. Взагалі не передбачається надання освіти на державній основі бакалаврам таких спеціальностей, як документознавство та інформаційна діяльність, туризм, декоративно-прикладне мистецтво, фотомистецтво, готельно-ресторанна справа, реклама і зв'язки з громадськістю (за видами діяльності). Не варто розписувати, яку загрозу для існування якісної не корумпованої освіти та науки несуть такі антикризові заходи КМУ. І хто формуватиме позитивний імідж країни, відстоюватиме національні інтереси в інформаційній політиці, туристичній галузі, якщо держава не вважає за потрібне підготовку таких кадрів.

Але є ще одна постанова, яка по суті нівелює інститут безкоштовної освіти у країні. Адже тепер ми платитимемо за свої студентські дипломи, перездачі не лише «незарахів», але й відсутність на парах. Тому хворіти тепер студенту взагалі не варто.

Проти таких рішень висловилися журналісти, а також саме студентство. Представники Всеукраїнської молодіжної організації «Національний студентський союз», зокрема Президент організації Анатолій Ігнатович, надіслали звернення до Президента України з проханням відмінити розпорядження та постанову Кабміну. На зустріч з представниками Секретаріату Президента їздила голова Братства спудеїв Острозької академії. Студенти домоглися того, що Президент призупинив дію постанови Кабміну, її винесено на розгляд Конституційного Суду України. Адже така постанова суперечить Конституції України про те, що державна освіта повинна бути повністю безкоштовною.

Отже, дія постанови призупинена, а як же бути зі скороченням державних місць? Тому боротьба триває. Тим більше такі дії КМУ тільки посилять хаос, корупцію та самоуправство в університетах.

Острозька академія, яка стала місцем створення Всеукраїнської молодіжної громадської організації «Національний студентський союз» та її орган студентського самоврядування повинні як ніхто інший відстоювати інтереси студентства, що й продемонструвала голова Братства спудеїв під час візиту до Києва. Адже хто як не молодь може відстояти право України на розвиток якісної освіти і науки?

Вікторія Скуба

ЧЕРГУВАННЯ В ГУРТОЖИТКУ: ЗА І ПРОТИ

Нещодавно набув чинності новий наказ, який стосується студентів, що проживають у гуртожитках Національного університету «Острозька академія». Наказ був виданий на підставі рішення керівництва університету і спрямований на безпеку проживання. Відповідно до нього у гуртожитках вводиться обов'язкове чергування для студентів з 17:00 до 23:00, спрямоване на забезпечення дисципліни та безпеки у гуртожитках.

Зрозуміло, зважаючи на велику кількість роботи, що виконується вахтерами, останні не в змозі постійно перебувати на вахті. Залишати вхід у гуртожиток без вахти також не можна. Набирати додатковий штат для попарно-

відвідувачів, які не завжди реагують на зауваження чергового чи чергової, при цьому звітуючи вахтеру, як це було до набуття чинності наказу. Багато «гостей» гуртожитку не вважають за потрібне розповідати черговому, хто вони і куди йдуть. Методів примусу у чергового також немає. Не виключається, наприклад, толерантність студентів, які можуть не повідомляти чи не записувати гостей гуртожитку або тих, хто не рахується з однолітками на вахті і не звертає на них увагу. Постає питання, як зробити нововведення дієвим? Апелювати до відповідальності відвідувачів?

Є ще один момент, пов'язаний з новими обов'язками. Студенти ставлять-

сьогодні не функціонує, при цьому гаряча вода є лише три рази на тиждень. Існує також обмеження на використання електроприладів у зв'язку з перевантаженням електропроводки. Звичайно, всі розуміють, що обмеження спрямовані на безпеку проживання, так само розуміють неможливість ґрунтового ремонту під час навчального періоду, однак обмеження є обмеження. Студенти дивуються покладанню на них все нових обов'язків при проблемному забезпеченні використання електроприладів, санвузлів.

Негативно впливають на ставлення студентів до нових обов'язків і випадки зловживання вахтерів вільним від вахти часом. Всі ми люди, вахтерам теж треба обідати чи вечеряти. Але все ж такі нововведення вимагають сумлінності у їх виконанні від усіх сторін.

Мабуть таких тенденцій у настроях студентів можна було уникнути через детальне інформування, вмотивування чергування. Чим займаються вахтери, відповідно до обов'язків від 17:00 до 23:00 години? Що робити тим, хто не встигає чергувати у зв'язку з графіком навчання чи волонтерства? Що робити з тими, хто не бажає відмічатися у чергового або не говорить у яку кімнату іде? Де знайти вахтера, якщо виникають проблеми з чергуванням з 17:00 до 23:00?

Та й перевірка благоустрою студентів теж не завадила б. адже коменданти гуртожитків можуть звітувати про одну ситуацію, маючи в реальності зовсім іншу. Гарна інформаційна політика серед студентів, мабуть, допомогла б змінити ракурс сприйняття, так само як і оптимізувати реалізацію наказу. Зрозуміло, що залишати без нагляду гуртожиток – вкрай бездумно, вахтери теж не можуть постійно бути на місці, так як виконують ряд інших, не менш важливих обов'язків, але чи можуть виконувати це якісно і надійно самі жителі гуртожитку?

А можливо, варто прислухатися до інших пропозицій вирішення питання. Від Братства спудеїв надходили ідеї щодо введення посади волонтера на чергування у гуртожитку, як це було зроблено з призначенням відповідальних за пральні машинки, які до речі теж працюють не у всіх гуртожитках.

Адже студенти завжди готові піти на зустріч, якщо бачать таку ж реакцію з іншої сторони.

Катерина Талашук

го чергування вахтерів університет також не може через високу затратність такого рішення. Та й піти назустріч керівництву, здається зовсім не важко. Але залишається питання урегульованості процедури чергування, добросовісності самих вахтерів, та й взагалі питання благоустрою у гуртожитках.

Перша проблема, на яку жаліються студенти, це початок чергування о 17:00. Багато хто відвідує численні гуртки, та й шості пари теж бувають. Звичайно, у такому випадку можна з кімось помінятися або ж сумлінно скласти графік чергувань старості гуртожитку, щоб ніхто не відчував дискомфорт.

Також чергування передбачає, що студенти повинні відмічати усіх відвідувачів гуртожитку і вносити їх у журнал реєстрації. Тут все покладається на почуття відповідальності самих

ся дещо з пересторогою до такого роду обов'язку, адже таким непосидючим та активним студентам, які навчаються в Острозькій академії кожна хвилинка – вагома, так чи інакше спрямована на навчання або підготовку до нього, не кажучи вже про іншу активність в нашій альма-матер. Багато студентів намагається поєднувати чергування із навчанням, однак досвід показує, що практично неможливо зосередитися на вході, де люди зустрічаються-прощаються, частота руху приблизно як у центрі міста в час-пік. Місце зовсім не підходить для навчання. Не дивно, що студенти намагаються економити час на усьому – від ритуалу прийому їжі до прагматичної потреби чергування в гуртожитку. Ситуація підігрується і такими уже звичними проблемами із гарячою водою, як це було зовсім недавно у гуртожитку №9, а в гуртожитку №10 один із санвузлів взагалі на

З ОСТРОЗЬКОЇ АКАДЕМІЇ – В ЛАС-ВЕГАС

Студенти правничого факультету Національного університету «Острозька академія» Марія Цип'яшук та Ашот Агаян представили Україну на Міжнародних змаганнях з інтерв'ювання та консультування клієнтів в Лас-Вегасі. Це стало можливим завдяки перемозі на відбірковому етапі в Україні у грудні 2008 року.

Змагання з інтерв'ювання та консультування клієнтів є проектом американської асоціації юристів «Ініціатива з верховенства права». Вони проводяться з метою навчити майбутніх юристів етиці, коректному ставленню до клієнтів та вмінню налагоджувати з клієнтом психологічний контакт. Адаже, за словами учасниці конкурсу Марії

складність участі у змаганнях, за словами українських студентів, була спричинена культурними відмінностями: «Нам читався цілий тренінг, щоб ми нівелювали різницю в культурах. Адаже в одних країнах дивитись в очі – це добре, це означає, що ти слухаєш, в інших, скажімо, азійських – це ознака того, що ти впливаєш і нав'язуєш свою думку. У нас юрист – це серйозна людина, яка надає юридичну допомогу. От ми з Марією такими і були. А судді хотіли від нас проамериканського підходу. У них юрист – це людина, яка постійно посміхається, жартує, емоційно спілкується з клієнтом», – розповідає Ашот.

Якими б не були відмінності у культурах та підходах, наші студенти достойно представили Україну на міжнародному рівні. Підтвердженням цього є позитивна рецензія журі конкурсу, схвальні відгуки голови оргкомітету Фореста Мостена та сертифікати про участь. Голова оргкомітету Форест Мостен під час вручення дипломів надзвичайно тепло відгукнувся про учасників з України. «З цими студентами пов'язана історія, яку знають тільки я і моя дружина. Адаже, коли я був в Острозі, то читав лекцію з курсу медіації, на якій серед інших присутніх було двоє молодих студентів. Ось тут вони зараз представляють свою країну. Це Ашот та Марія», – сказав пан Форест, згадавши свій візит до Острозької академії. За його словами, він ніколи не забуває цей університет в Україні.

Ну і, звичайно, Ашот та Марія отримали неоціненний досвід у майбутній кар'єрі юристів.

Ірина Паєловська

Ашот та Марія з учасниками змагань у Лас-Вегасі

Цип'яшук, у сучасному світі юристи дуже часто забувають, що таке корпоративна етика, що клієнт, у першу чергу, – людина, а не матеріал для заробляння грошей.

Поряд з українською командою у змаганнях брали участь команди з Голландії, США, Англії, Уельсу, Росії, Канади, Нової Зеландії, Північної Ірландії, Малайзії та інших країн. Головна

Чиї ми діти, або шукаю цнотливу

Наші батьки з боєм і протестом сприймають новину про те, що їхня улюблена дочка почала статеве життя до одруження. Це нечесно, неморально, не по-християнськи. Та ще багато інших не... Проте небагато з нас насправді знає, чому наші предки так берегли дівочу цноту.

Вперше про телегонію заговорили в XIX столітті. Приятель Чарльза Дарвіна лорд Мартон схрестив чистокровну кобилу з самцем-зеброю, але приплоду не вийшло. Дослідник залишив цю ідею, а кобил відпустив у стадо. Раптом, після спарювання з англійським жеребцем кобила народила лоша з чіткими смугами як у зебри.

Стверджується, що це явище постійно зустрічають ті, хто тримає і розводить чистопорідних голубів. Якщо сизий «топтав» чистопорідну голубку, її відразу вбивають. Тому що надалі, навіть при найелітнішому «шлюбі» у неї будуть тільки нечистокровні пташенята.

Але найцікавіше було попереду. Вже у 60-х роках XX століття науковцями було доведено, що явище телегонії поширюється і на людей. Крім того, у нас воно частіше й чіткіше проявляється. Дитині передаються не лише зовнішні ознаки першого статевого партнера матері, а й його темперамент і навіть хвороби (венеричні, психічні, захворювання крові і т. ін.).

Телегонія або наука про незайманість полягає в тому, що вирішальний вплив на потомство жінки має її перший чоловік. Саме він, а не майбутній батько дитини, закладає генофонд потомства кожної жінки, незалежно від кого вона народжуватиме своїх дітей. Той, хто позбавив незайманості,

буде генетичним батьком усіх майбутніх дітей жінки.

Для того, щоб пояснити механізм дії, була запропонована гіпотеза «хвильового генома». Принцип його дуже простий. Коли перший чоловік побував у тілі жінки, він ніби залишає фантом своєї сперми, щось на кшталт віртуального підпису (тут був Коля). Реальна сперма з часом зникає, а підпис залишається надовго, інколи – на все життя, тому що він був зроблений на хвильовому рівні. Таким чином, «Коля» буде керувати процесом формування спадкових ознак у ембріона, що утворився внаслідок контакту з іншим чоловіком. У результаті, перший чоловік стає віртуальним батьком всіх майбутніх дітей жінки, які успадкують не лише його зовнішні ознаки, а й деякі особливості його характеру.

Наступні вивчення телегонії дозволили уточнити поняття «першого самця»: у деяких випадках першим не завжди варто вважати того, хто ним фактично був. На дитину може вплинути будь-який попередній чоловік, якого жінка любила і, якщо почуття до нього були дуже сильними, діти (від інших батьків) обов'язково будуть схожими на нього.

Дівоча честь – поняття не лише моральне, а й генетичне. Жінка відповідає не за себе одну, а й за весь рід.

Тобто телегонія – це наука не лише про фізичну близькість чоловіка та жінки, а й про духовність. З духовного погляду, телегонія пояснюється просто: душа впливає на тіло. Святий Іоанн Златоуст писав: «Як незайманістю може бути та, у якій спалена совість? Ти не заміжня? Але це ще не цнота».

Олена Момоток

READY, STEADY, GO: ПРОГРАМИ ОБМІНУ-2009

Відділ міжнародного співробітництва Національного університету «Острозька академія» оголосив початок нового відбіркового етапу для бажаючих стати учасниками програм обміну.

У напружений період з точки зору матеріального забезпечення та за відсутності достовірної інформації студенти стали припускати, що обміну на студентському рівні між Україною та Канадою більше не буде у зв'язку з високою витратністю програм. Керівник відділу міжнародного співробітництва Едуард Балашов розвіяв міфи про те, що програми у зв'язку з кризою не реалізовуватимуться.

Станом на травень 2009 року передбачається чотири програми обміну з Британською Колумбією. Політика відділу залишається сталою у плані забезпечення студентів закордонним досвідом волонтерства, роботи у групах, навчаннями міжкультурної комунікації. Дещо змінився підхід до реалізації програм. Тепер щорічні програми будуть частиною великого проекту, спрямованого на удосконалення екологічної ситуації на локальному

блемами екології. Мабуть, усі звикли, в тому числі і адміністрація міста, як і зрештою неприбуткової організації, що програми обміну – це не тільки особистісний досвід учасників, а й динамічна волонтерська робота на благо міст. Наприклад, минулого року учасники програм працювали в центрі для молоді, в освітніх закладах, у центрі для дітей з вадами розвитку, в музеї та бібліотеці. З 2009 року усі волонтери працюватимуть на єдину мету проекту, об'єднуючи власні зусилля та потенціали.

Окрему увагу варто було б зосередити на учасниках проекту обмінних програм. Конкурсні вимоги залишилися такими ж: гарна успішність, знання англійської, здоровий спосіб життя, активність у громадському житті тощо. Хоча все це у порівнянні зі сприйняттям власної участі у програмі – зовсім незначна ланка. Багато з тих, хто приходить на співбесіду, тишить себе думкою про те, що співбесіда – це найважче, що з ними може статися, а далі – шестимісячний відпочинок за кордоном. Мабуть, у такі моменти варто пам'ятати про

Учасники обмінних програм 2008 року під час фінальної презентації в Острозі

рівні та пропагування здорового способу життя, що триватиме 5 років. Новий формат програм передбачає їх підпорядкованість певній стратегічній меті і по закінченню терміну реалізації проекту учасники програм усіх п'яти років зможуть предметно демонструвати набутки власної діяльності. Задум – абсолютно вмотивований, адже результатом таких програм може бути будь-що: від піару здорового способу життя до створення нового проекту, який буде працювати на ту ж мету, але після закінчення обмінних програм.

Едуард Михайлович розповів також, що програми будуть реалізовуватися у місті Нетішині та Острозі. Нетішинська програма обміну буде займатися всім, що будь-яким чином пов'язано з охороною здоров'я, а острозькі програми – про-

власний статус студента, який працює на імідж Острозької академії і не знає, що таке відпочинок. Учасники програми насамперед повинні бути готові до старанного виконання обов'язків у рамках волонтерства, підтримувати культуру компромісу, адже робота в команді теж потребує зусиль для гармонізації відносин, взаєморозуміння та постійної підтримки, ініціювати нові і нові ідеї.

Отож, лінія старту – перед вами. Не менш привабливий і фініш. І не обов'язково бігти. Можна впевненим і синхронним кроком досягти свого. Нехай не сьогодні, але завтра – обов'язково. Підходьте до свого досвіду та можливостей продумано, адже усі наші прагнення – теж проект, а значить їх кінцева мета – обов'язково здійсненна.

Катерина Талашук

Психологія

ГАЛА-ФЕСТИВАЛЬ ТРЕНІНГУ «Я, МРІЯ, УСПІХ»

Цього року у кінці червня на території Острозької академії відбудеться гала-фестиваль психологічного тренінгу, що проходило під назвою «Я, мрія, успіх».

Загалом у фестивалі візьме участь понад 700 учасників з усієї України. Буде діяти понад 100 майстерень-тренінгів

За три фестивальні дні ви зможете відвідати 9 майстер-класів (по 3 щодня), напрямок яких оберете за власним бажанням. Серед напрямків будуть представлені: психоаналіз; психодрама; гештальт-терапія; позитивна психотерапія; тілесно-орієнтована психотерапія; нейропсихологія; НЛП; арт-терапія; дансе-терапія; гіпнолітичні та транскові методи; розкриття творчого потенціалу; літературна робота; психологія екстриму; перинатальна психологія; бізнес-консультування: *коучінг*; *конфлікт-менеджмент*; *психологія лідерства*; *робота з персоналом*; *ділова комунікація*; *корпоративна культура*; психологія MLM: *ефективний маркетинг*; *психологія реклами*; *PR*; *робота з іміджем*; *психологія управління*; *тайм-менеджмент*; *редакторські тренінги*;

ефективні переговори; християнська психотерапія, трансперсональна психологія та езотеричні традиції: *аюрведа*; *буддистські практики*; *даоські практики*; *рейки*; *біоенергетика*; *астропсихологія*; *тантра*; *йога*; розвиваючі та творчі тренінги: *саморозкриття особистості та багато інших*.

До участі в гала-фестивалі запрошуються всі, кого цікавлять питання:

- Як змінити себе так, аби світ довкола змінився належним чином?
- Чи існує правильна поведінка?
- Як перестати наступати на граблі перш, ніж вони зламаються?
- Успіх: Інть або Янь, експансія або пристосування?
- Як оптимізувати діяльність організації та віднаходити ресурси для розвитку?

Натомість ви отримаєте ударну дозу життєвого досвіду, нове бачення буденного, інструктаж із психологічного «ай-кідо», а також просто цікаво та з користю проведете час у гарній компанії.

За додатковою інформацією про участь у фестивалі звертайтеся на кафедру психолого-педагогічних дисциплін.

- страждаємо часто не стільки від того, що відбувається, скільки від того, як ми оцінюємо те, що відбувається.

Мабуть, прочитавши цю «характеристику», дехто помітить у собі ті чи інші перераховані ознаки й, можливо, йому захочеться змінити себе.

Суть позитивного мислення полягає у тому, щоб, з одного боку, змінювати позитивний образ власного «Я» під впливом вдалих вчинків, а з іншого –

реслідую невдача, і тому справді на неї приречений. Важко тягне він за собою упродовж життя все зростаючий комплекс неповноцінності. Налаштована на поразку підсвідомість природно штовхає його від однієї поразки до іншої. «Негативіст» в усьому вбачає загрозу і завжди очікує гіршого. Він постійно навіює собі, що зараз неодмінно станеться щось жахливе (літак, мабуть, розбіється!), або поринає в думки про щось

ВІРА В СЕБЕ З ПОГЛЯДУ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Людина лише там чогось домагається, де вона сама вірить у свої сили.

Л. Фейсрбах

Різні люди оцінюють себе по-різному: одні – позитивно, інші – негативно. Проте не кожен знає, що чим позитивнішими є уявлення людини про себе, тим краще у неї життя і тим впевненіше вона у ньому почувається. Як не прикро, але більшість з нас належить до категорії тих людей, які незадоволені собою та життям. Тому для багатьох є характерною така поведінка:

- боїмося робити помилки у житті, й у зв'язку з цим не живемо, а існуємо;
- вважаємо, що неприємні почуття – це результат дії «зовнішніх сил», а не власного мислення;
- досить часто «користуємося» негативними емоціями і... хворіємо;

- не слідкуємо за своїми думками, забуваємо, що всі вони впливають на наше здоров'я, настрої, зрештою, створюють нас;

- рідко усміхаємося, забуваючи про позитивний вплив усмішки на себе та навколишніх;

- плануючи справу, часто зосереджуємося на поразці, забуваючи, що жодна важлива справа не виконувалася людьми без віри в успіх;

- часто забуваємо, що всі хвороби – наслідок надмірних негативних емоцій та нервів;

- часто прагнемо звести рахунки з ворогами, забуваючи, що цим завдаємо більше шкоди собі, ніж їм;

не дати йому зруйнуватися у разі невдачі. Справжній «везучик» навіть після катастрофічного провалу ніколи не скаже собі: «Провал відбувся тому, що я дурень». Швидше він подумає, що невдача – наслідок якихось прорахунків і що наступного разу він обов'язково їх передбачить. А загалом він виглядає у цій ситуації досить пристойно. Тільки за умови такого ставлення до себе й до своїх дій психологічний образ «Я» може позитивно впливати на «Я» природне. Успіхи підкріплюють Я-концепцію людини, невдачі виконують корегувальну функцію. Посилюється координація «Я», що фактично означає особисте зростання людини.

Людина з позитивним мисленням досить добре підготована до життєвих випробувань, зазвичай, впевнено дивиться у майбутнє. Вона об'єктивно оцінює себе та свої можливості і якщо помічає у собі відсутність якихось талантів, то не дуже засмучується, а просто переключається на ті сфери діяльності, у яких її здібності можуть розкритися краще. Це оптиміст, який завжди досягає поставленої мети. Він щиро вірить у успіх, і тому вся справа налаштована на перемогу, підсвідомість лише виконує закладену в неї програму. Такі люди, як правило, щасливі: вони легко переживають невдачі, всією душею радіють успіхам і надійно захищені від невротичних захворювань.

Негативне мислення (негативний спосіб думок) призводить до прямо протилежних результатів: породжує тривогу й невдоволення, фрустрації та озлобленість, створюючи тим самим підґрунтя для різних хвороб. По життю людина з негативним мисленням – це песиміст, який боїться труднощів і не має мети, знає, що його в усьому пе-

вірогідне, значно перебільшуючи його негативні наслідки (я, напевно, втрачу роботу, і тоді моє життя надовго залежатиме від соціальної допомоги).

За своєю суттю позитивне мислення – це віра в успіх. Але ж багато людей вважають позитивне мислення нереалістичним, бо таким чином позитивіст нібито просто хоче уникнути проблем, трагедій і безнадійності. Проте справа зовсім не в тому. Позитивне мислення характеризує ставлення до своїх проблем і проблем людства, а також сприяє їх вирішенню за допомогою конструктивних дій.

Багато людей з великою «легкістю» сприймають негативні образи, негативні думки й обмірковують план помсти чи поганьблення. Таке мислення, коли людина повністю віддається емоціям, називають патогенним, тобто мисленням, яке породжує хворобу, патологію характеру (асоціюється з негативним мисленням). Таке мислення перебуває під сильним впливом «тваринних» автоматизмів. Але якщо людина навчиться керувати своїм мисленням, контролювати емоції, потреби і бажання, то вона володітиме саногенним мисленням (таким, що народжує здоров'я), яке асоціюється з позитивним мисленням.

Несхожість між людьми з позитивним і негативним мисленням також можна продемонструвати на прикладі їх ставлення до склянки, наповненої водою до половини. Людина з негативним мисленням говорить, що склянка напівпорожня; людина з позитивним мисленням каже, що склянка напівповна.

Не забуваймо, що людина лише там чогось досягає, де вона сама вірить у свої сили!

Юлія Мушук

СТУДЕНТИ, ВИ ДЕ?

Концерт камерного оркестру Рівненської обласної філармонії в Острозькій академії. Вічна музика, яка вже стала класикою і зачаровує серця слухачів усього світу. Вільний вхід, що не може не приносити радість для студента. І в результаті – напівпорожня актовка зала. Невже студенти не люблять класичної музики, бо як інакше можна пояснити пусту залу із приблизно двадцятьма студентами і такою ж кількістю музикантів? Дехто пояснює це тим, що студенти не знали, але питання в тому, чи хотіли знати?

Нещодавно Культурно-мистецький центр Острозької академії провів соціологічне опитування. Результати такі: 100% опитаних знайомі з діяльністю КМЦ. Хоча б інколи відвідує заходи, які проводяться у КМЦ лише половина, 51% наших студентів. Разом з тим студенти чули про більшість творчих колективів, названих в анкеті (близько 80%). Але парадокс – тих же самих 80% не проходили відбору до творчих колективів, а 15% про нього навіть не чули. Чому? Не зацікавлені відвідувати творчі гуртки? Говорити про непоінформованість тут зайве, адже оголошення про набір до творчих колективів з'являються періодично на дошці оголошень КМЦ, тобто варто лише зайти.

Активність студентів, як на мене, переживає зараз кризу, не відстаючи від еконо-

міки країни. Поодинокі спроби щось зробити увінчуються крахом, формується враження, що, окрім навчання, студентів більше нічого не цікавить, або ж цікавить щось з академією не пов'язане. Можливо, надто жорстокі висновки, але – це факт.

Спроба організувати літературний дискусійний клуб, яку зробили я і моя подруга закінчилася там, де і почалась. На оголошення, розклеєні на дошках чи не усіх факультетів (не обійшли увагою також економістів із правниками), прийшло лише декілька людей, наших знайомих, які вирішили підтримати цю божевільну ініціативу. Клуб залишився у формі посиденьок за чаєм та кавою, а так хотілося справді щось зробити – цікаве і корисне, мабуть, ми обоє – утопістки, бо віримо у можливість певних змін.

Звичайно не завжди є час і можливість кудись піти і щось робити окрім виконання навчального плану, але якщо є бажання, то все легко вирішується. Досить марнувати „найкращі роки вашого життя“, час діяти! Пасивність ще ніколи не була чимось позитивною рисою, тому будьте активнішими.

Ольга Бєлянцева

PS. Зауваження, коментарі та критику, якщо виникне потреба, надсилайте за електронною адресою: byelyantseva@i.ua.

Концерт камерного оркестру Рівненської обласної філармонії в Острозькій академії

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ «ІЛЮЗІЯ» ТЕТЯНИ ВИНОКУРОВОЇ-САДИЧЕНКО

Ви помічали, що коли довго дивитися телевизор, то мимоволі потрапляєш е залежність від цього «ящика», який вмів говорити й показує картинку? Ви помічали, що ми все частіше запитуємо в магазинах і аптеках товари, про які чули в рекламі?

А чи рахуєте ви дерева, коли їдете в маршрутці? А чи занурювалися ви у спогади, втрачаючи почуття часу і простору? Ви це робили?! Який жах! Знайте, що ви вже неодноразово впадали в легкий і не дуже транс і, швидше за все, вас уже зазомбовано.

Принаймні таку теорію чергової світової змови висуває авторка е своєму творі. Люди живуть, не помічаючи зомбування, а ті, які це помітили, захворювають на параною, як приятель головної героїні Ізя. Адже це він «навернув» її на ідею змови, а потім загадково помер. Вона намагається розв'язати клубок загадок самотійно і на шляху до завершення історії зустрічає Олексу... Ще ви дізнаєтеся, чому Олекса мріє про фіолетовий захід сонця, куди хоче поїхати головна героїня, і при чому тут дракон.

Книга читається легко і швидко.

Вам буде корисно ознайомитися з «Ілюзією», бо Тетяна Винокурова-Садиченко, можливо, відвідає Острозьку академію!

Дарина Гузенкова

ХОБІ ФРАНЦУЗІВ футбол революції а в Острозькій академії?...

Щоб не запитувати стандартно: а чим ви займаєтесь у вільний час та чи є у вас хобі, питаю так: без якої справи ви не уявляєте свого життя, планування якої цікавої діяльності поглинають ваші думки та без якої ви не уявляєте себе як особистість. Бо проведення дозвілля - то важливий шмат часу. Отже, улюблене заняття викладачів та студентів Острозької академії...

Андрій Глівінський, студент факультету романо-германських мов:

- Для мене хобі – це те, що урізноманітнює моє життя. І найчастіше те, чим я буду займатись у вільний час, залежить від настрою. Але є річ, яка завжди приносить мені задоволення – це гра на музичних інструментах. Я вчуся грати на фортепіано і на гітарі, і мені це просто подобається. Адже музика є досить оригінальним способом як відпочинку, так і здобуття нового досвіду.

Галина Крайчинська, завідувач кафедри практики англійської мови:

- Особисто я люблю бувати в горах, читати літературу іноземною мовою, подорожувати. Поважаю саморозвиток та активний спосіб життя.

Дмитро Довбенюк, студент економічного факультету:

- Моє хобі – КВК. Взагалі захоплююсь ним давно, але участь почав брати, навчаючись в ОА, після виступу на візитівці. Цей вид діяльності дуже подобається, особливо наші виступи, хоча їх поки що не багато. Але позитивні емоції переповнюють тебе, коли ти стоїш на сцені і всі сміються з твого вдалого жарту.

Юлія Бенедик, викладач економічного факультету:

- Захоплень у мене багато, найбільше – інститут кураторства: робота зі студентами, організація свят, зустрічей та поїздок – на Хмельницьку АЕС, в Умань, Карпати. Тобто хобі – це спілкування. Моя життєва політика – слова Василя Симоненка: «Живе не той, хто лиш живе для себе, а хто для других виборює життя».

Артем Жуков, студент факультету міжнародних відносин:

- Особисто для мене заняття, яке приносить попри задоволення душевне ще й сотні відзнятих фотомоментів із фантастичними краєвидами, є походи в гори. Сходження на карпатські вершини взимку чи влітку приносить неабиякий заряд енергії на найближчий тиждень-два і дає змогу забути про буденні проблеми, політичні перипетії і заглибитись у власний внутрішній світ. Особливим, як на мене, є те, що в горах все залежить лише від тебе самого. Зміна погоди чи непередбачувані обставини можуть іноді змінити заплановане, але в той же час воно формує характер і стійкість до певних реалій життя.

Микола Близняк, викладач факультету міжнародних відносин:

- Люблю з раннього дитинства велосипеди, мені батьки часто їх купували, і, власне, це захоплення залишається до сьогодні. Також подобається лижний спорт, бажання до якого теж прищепив батько, що полюбляв цю справу, і їздили ми, як правило, по нашій місцевості. Хотілося б спробувати себе у Карпатах, але для цього потрібно мати більше навичок, проте думаю, що людському удосконаленню немає меж.

Віталій Лебедюк, викладач факультету політико-інформаційного менеджменту:

- Коли навчався в школі, то відвідував гурток корабле-автомодельовання, де будував макети великих кораблів. Це було затяжне заняття: для прикладу, лише корпус ми робили близько півроку. Метою

було зробити корабель повністю, після чого збиралися команди з різних шкіл Рівного і змагалися за кращий дизайн. Але через деякий час гурток закрили, і один з моїх корабликів залишився незакінченим. Тепер для мене це як макет чогось недоробленого. Проте найкращим подарунком для себе вважаю кораблика, який нагадає життя.

Євгенія Крикун, студентка факультету політико-інформаційного менеджменту:

- У мене є два хобі, які родом з дитинства: малювання і музика. Люблю малювати обличчя людей, намагаюся «спіймати» їх емоції, адже думаю, що наше життя – це сукупність вражень та почуттів. Музика є найулюбленішим для мене видом діяльності. Люблю співати, писати пісні, правда, їх ще ніхто не чув, з чого мені самій дуже смішно і сумно водночас.

Оксана Власюк, студентка гуманітарного факультету:

- Ми – студенти, тому основним нашим заняттям є навчання, але кожен має вільний час, у який він займається улюбленою справою, яка приносить задоволення, а в деяких випадках – заробіток. У шкільні роки я захоплювалася японськими кросвордами. Ставши студенткою, з'явилось нове хобі – вишивання хрестиком. Удома маю вже декілька рушників, серветок, а особливою гордістю є вишиті картини. Зовсім недавно почала в'язати спицями, купую спеціальні журнали. Це дуже цікаве заняття, хоча й потребує багато часу та терпіння. Але це варте того. А ще й до того можна водночас слухати музику чи переглядати фільми. Я зв'язала такі речі, які існують в єдиному екземплярі, а носити їх як приємно! Думаю, що в майбутньому таке хобі може приносити додатковий заробіток.

Євген Вокальчук, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри української

філології гуманітарного факультету:

- Моє особливе захоплення – футбол. Щонеділі з дев'ятої до дванадцятої години беру участь у «грі мільйонів». Для мене це заняття, де особистість може виявити себе в будь-якому випадку, тому гра проходить з величезним захопленням, оскільки часто збираються гравці, що колись були моїми учнями. Вони також приводять своїх дітей, які мають змогу долучитись до дійства, що виховує в людині моральний дух і відчуття команди та цілісності.

Сергій Гонгало, викладач правничого факультету:

- У криміналістиці є такий розділ, як почеркознавство, а в почеркознавстві поняття – діагностичні дослідження, коли слідство задається питанням, у якому стані чи умовах писала людина рукописний текст. Відповідно, працюючи у цьому напрямі з 1998 року, я ще зацікавився психодіагностикою, тобто як можна діагностувати людину за почерком. Зараз це моя професійна діяльність, хоча її можна розглядати і як захоплення у вільний час, коли охочі бажать дізнатись про людину та її психічні якості.

Дмитро Лук'янчук, студент правничого факультету:

- Моє хобі перетворилося у професійну діяльність. Спочатку це була проста їзда на велосипеді, потім три роки тренувань, і зараз я виступаю за команду «МТВ-team» на Кубку України. Саме тут формується команда, що представлятиме нашу країну на міжнародній арені. Незважаючи на юридичну освіту, планую реалізувати себе, насамперед, у спорті.

Підготувала Анна Вакуленко

міт.єра

Опустилась душі завеса –
Сірі спогади наче туман...
Я хотіла б туди, за куліси.
І щоб це був не сон, не обман.

Знов відчуті присмак дитинства,
Наздогнати у полі вітри,
Й так мрійливо на зорі дивитись,
Наче янгольські це кораблі.

Знов не слухати маму і тата,
Бити чашки й губити намисто.
Ну, а потім далеко втікати
Й говорити, що це ненавмисно.

Брати в руки улюблену праску
Поки аж не спалити подушку...
Й тихо слухати татову казку
(не болить вже червоненьке вушко).

І матусю за руку тримати,
І дивитися в очі їй,
Що зелені, немов смарагди,
І трепетні, як солов'ї.

Довго терти свої оченята,
І все думати, що це вуглинка
Чорні-чорні, як те кошенятко.
Знову терти (та скоро вже дірки О).

Перед дзеркалом довго крутитись.
Всім казати, що ти – артистка,
І на мамині плаття дивитись,
І так скося на довге намисто...

А коли вже ніхто не бачить –
Відкривати у шафі дверцята,
Діставати усе й приміряти
Ці матусині гарні наряди.

І казати, що дід – Вінні Пух,
На коліна до нього сідати.

А вночі босоніж тихо-тихо
До бабусі втікати спати.

Вчити вірші, вертати годинник.
Не хотіти писати, учитись.
Й чому сонце вкриває хмаринка
Ще досі не розуміти.

Й знову плакати, коли не хочу,
Щоб шубку нову одягали.
А ще сердитись, що на бабусю
Свою схожа... усі так казали!

Виглядати в віконце дядька.
Звісно, вірити в Діда Мороза.
І хотіти новеньку ляльку,
Коли ця залишилась без носа...

Колисати маленького братика,
І хворіти завжди серед літа.
Не хотіти раненько вставати.
Та приносити вчительці квіти.

Знов ховати далеко щоденник,
Щоб самій потім не віднайти.
Й поглядати весь час на годинник
(та коли вже до подружок йти?!)

Що ж, для щастя багато не треба –
Лиш згадати тепло все й любов,
Й зазирнути на мить хоч край неба,
Де дитинство сховалося.

19.01.2009 р.

Мені від тебе нічого не потрібно...
Лиш світлом бути всіх твоїх ночей.
Мені від тебе нічого не потрібно...
Лиш зазирнути в глибину очей.

Лише спіймати подих твій несмілий,
І пригорнути крик твого мовчання.
Пробач, що з вуст злітає: «Милий...»

Мені не треба в відповідь кохання...

Мені не треба жертви, муки, болі...
Не хочу бути сонцем в небесах.
Лиш бігти по твоїй щоці сльозою
І загубитись на твоїх устах.

Лиш загорнутись в погляді тепла,
Щоб прочитати задуми й бажання.
І затулити від негод крилом.
Мені не треба в відповідь кохання...

Мені від тебе нічого не потрібно...
І не збагну сама оцих речей.
Мені від тебе нічого не потрібно...
Лиш ... доторкнутись до твоїх плечей...

5.02.2009 р.

Ви пішли – я прокинулась в обіймах
дзвінкої весни.

Затремтіло у грудях сполоханим вогником
щастя,
безслідно розтанули запорошені навмисно
сніги,
що Ви їх залишили на порозі моєї пам'яті.

І на цьому ж порозі зупинилися сміх та радість.

Почуття відчинили двері довгожданому спокою.

А в очах поселилось сонце.

Ви пішли...

Хто б міг подумати, що так добре прощатися з Вами!

Ваша дорога устелена співом солов'їв,
суцвіттями тюльпанів,
травневі усмішки дивляться Вам услід,

ніжність зеленої трави та невблаганність вітру торують Вам шлях із моїх буднів.

Ви пішли... Нарешті!

Як легко і затишно там, за відремонтованим парканом моєї душі.

Ваші кроки стікають краплями гарячих спогадів по моїх вікнах,
і ця повільна музика Вашої ходи налаштовує нотний стан мого серця у мажорній гамі.

Та не тішить мене одна думка, що віддзеркалюється у тій же віконній шибці –

це вже не вперше...

Ми прощались і минулого разу!

Та хіба надовго?

І ось знаходжу на письмовому столі записку.

Ваші слова без запаху і смаку про те, що невдовзі повернетесь.

Не мину і два місяці, а Ви знову відслоните вікна на світанку в моєму домі,

безшелесно, навшпиньках, але з тяжким гуркотом у моїй голові приготує ранкову каву,

розкуйовдите сонну птаху мого волосся.

Ваші руки будуть при цьому сміятись.

Тільки Вашим буде мій день.

Тільки Вам дозволено берегти мій сон, що Ви аж ніяк не бережете...

Тільки Вам належатиму.

Проте як добре, що все-таки Ви мене покидаєте.

Хочеться придумати Вам ім'я, щоб прояснити затуманений горизонт,

та не виходить нічого іншого, як кленово-гіркувате і терпке Сесія...

Як добре прокидатися зранку, не пити кави і помічати на столі записку.

Думаєте, якось сполохаєте мене своїм «От ми й зустрілись!»?

- Дякую, вже знайомі...

А ВИ ПРИВІТАЛИ СВОЮ НЕНЬКУ ІЗ ДНЕМ МАТЕРІ?

Мамо, а ти не знаєш, де я поклала..?

Ма-а-амо-о, ти чуєш мене?

Віддай пульт..., ну, ма-а-амо...

Вареники мені не готуй, вони у мене ще з того тижня залишилися...

Мамо, я все бачу...

Найуживаніше, наймиліше, майже рефлекторне явище – поклик мами. Це слово ще з пелюшок супроводжує усе наше свідоме життя. Ми дорослішаємо, разом із роками додаємо й цілу дюжину навичок, умінь. Наше життя змінюється то під впливом оточуючих, то друзів і, що найголовніше, під впливом мами – найріднішої людини на землі. Це слово у студентському лексиконі вживається найчастіше. Найкраща, наймиліша – рідна ненька.

Давним-давно, ще коли у небі літали птерозаври, а австралопітеки долали сотні гірських кілометрів у пошуках мамонта, вже тоді у другу неділю травня святкували День матері. Насправді ж свято було започатковане Ганною Джарвіс з Філадельфії у 1914 році. Акт Конгресу США проголосив його щорічним міжнародним Днем матері.

Для кожного народу цей день насамаперед національна данина материнству. Діти традиційно вшановують своїх неньок у родинному колі, дарують їм квіти, листівки, подарунки і роблять всілякі приємні несподіванки.

Існує звичай носити на одязі червону чи рожеву квітку, якщо неньки живі, і білу, якщо вони померли, як знак пам'яті.

Якщо якимось дивним чином ви за-

були привітати маму, у вас є чудова нагода взяти матч-реванш у тата. Адже існує і всесвітній День батька, який святкується у третю неділю червня.

У 1909 році церкви США й Канади виступали за скасування Дня вшанування батьків. Суперечки з цього приводу тривали не довго, оскільки святкування Дня батька вже тоді набуло широкого поширення серед населення та отримало підтримку з боку влади.

Найпоширенішим та найпопулярнішим європейським привітанням нень є такі слова: «Для тебе, татку! Завжди любимо, поважаємо і захоплюємося» та «Найтепліші побажання удачі – до Дня батька і після нього».

Що може бути ріднішим від батька й неньки, які містять у собі стільки добра і розуміння до своїх не завжди слухняних, але розуміючих дітей.

У такі дні намагайтеся фокусувати всю свою увагу та позитивну енергію на рідних, аби вони, будучи атрактора-ми сімейного затишку, відчували себе на всі 120 і навіть більше відсотків.

Боляче дорогій тобі людині можна зробити за декілька секунд кількома необережними словами, але рана ця гоїтиметься упродовж всього життя. Кажуть, від любові до ненависті один крок, відповідно зробити своїх батьків щасливими ти можеш і невибагливим букетом свіжих польових квітів, ранковою кавою, беззубою усмішкою і навіть щирим «чмоком» у щічку на прощання, кардинально не встигаючи на автобус до Острога.

Не соромтеся показувати свою любов до батьків. Час усе поглинає, усе вбирає вічність. Пилинкою розтанеш у холодних буднях, безвістях матерії, а любов, священна любов до найрідніших у світі людей залишається. Умій цінувати тих, кому ти не байдужий...

Анна Козаченко

<p>Засновник: ректорат Національного університету "Острозька академія" Братство спудеїв</p> <p>Газету зареєстровано 1.09.1997</p>	<p>Вул. Семінарська, 2 м. Острог, Рівненська обл., тел.: 2-34-96</p> <p>свідоцтво про реєстрацію: серія РВ № 197</p>	<p>Редактор газети Вікторія Скуба</p> <p>Наклад 500 примірників</p>	<p>Верстка газети Сергій Петрушкевич</p> <p>Фотограф Ярослав Мізерний</p>
--	--	---	---